

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 33.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874593968/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

— Ja, det tror jeg, sagde Cecilie ivrig.

— Søg stadig, og De skal finde... i Troen finder De alt. Til-
lader De mig oftere at tale med Dem, jeg tror, at vi to godt for-
staar hinanden.

— O—ja— hvis De ikke bliver træt; hvis De har Taalmodig-
hed til at tale med mig... De véd ikke, til hvilken Velsignelse
det er mig.

Præsten klappede hendes rige, blonde Haar med en Mine, der
godt kunde være faderlig, smilede og sagde:

— Kære Barn, jeg gør jo kun min Pligt som Sjælesørger.
Farvel, Gud være med Dem!

Og han rejste sig, trykkede hendes Haand og gik let og ela-
stisk ud af Stuen.

Hans Ansigt straaede af Oprømthed og Livlighed, da han gik
op ad Gaden. Nu vilde han have kunnet holde en rigtig begejstret
Prædiken. Det myldrede af Tanker, Symboler, Billeder og Alle-
gorier i hans Hjerne. Han havde Lyst til at synge højt, men
maa!te vente, til han kom hjem. Uden at agte paa Fru Krauses
Tilstedeværelse i Dagligstuen, slog han i en Fart Klaveret op og
sang med glødende og smeltende Foredrag Romancen af „Hjortens
Flugt“:

Hvor tindrer nu min Sjerne?
Hvor dølger sig min Skot?

og da han havde endt den, gik han hurtig ind i sit Værelse. Fru
Krause saa spøtsk efter ham, og da han var ude, nynnede hun
med en latterlig Efterligning af en Mandsstemme:

Ma per Ispagna, ma per Ispagna
Son già mille e tre.

Indtrykkene fra Kirkebesøgene, der naturligvis fandt Sted
hver Søndag, og Samtale med Præsten, som snart igen aflagde
Visit hos hende, blev Fru Cecilies Livselement. Hendes Fantasi
befolkedes med ædle Skikkelser, der ganske vist stammede fra
Biblen, men som dels ved Præstens Behandling, dels ved hendes
egen ubevidste Omarbejdelse af dem, kom til at staa i et af-
dæmpet, romantisk Lys. Hun mente at være komplet rettroende,
men mærkede ikke, at hvad de kirkelige Tekster berettede som
Kendsgerninger, blev af Pastor Alstrup brugt som Themata for
religiøs-poetiske Fantasier. Hun prøvede paa at læse i Bibelen,
men den simple Fortælling syntes hende tør i Sammenligning med
S. Schandorph: Fortællinger. 3